

Presenting an Optimal Algorithm for Resource Scheduling and Code Partition in Mobile Cloud Computing

Raziyeh Ghasemi¹ and Farzaneh Famoori²

1. Corresponding author, MSc. Computer, engineering, islamic azad unit zahedshahr, Tehran, iran. Email: raziyehghasemi478@gmail.com
2. Assistance Prof. Computer, engineering, islamic azad unit zahedshahr, Tehran, iran. Email: f-famoori1385@yahoo.com

Article Info	ABSTRACT
<p>Article type: Research Article</p> <p>Article history: Received 2022 May 6 Received in revised form 2022 Jun 9 Accepted 2022 Jun 12 Published online 2022 Sep 16</p> <p>Keywords: Code Partition, Mobile Cloud Computing, Particle Swarm Optimization, Resource Scheduling, Virtual Machine.</p>	<p>Through virtualization technology, current cloud data centers are becoming more flexible and secure, and are allocated on demand. A key technology playing an important role in cloud data centers is the resource scheduling program. In this paper, a near-optimal strategy is proposed to solve the problems in this field, by using an evolutionary particle swarm algorithm to reduce the range of multiple targets to a proper level. The placement method based on the particle swarm optimization algorithm can act as real-time placement, due to the increase in computational capability of processors over the past five years. This placement is a searching method in which competencies are dynamically altered based on the variance of fitness values in each generation. This migration and placement approach also minimizes the completion time for virtual machines. In order to assess the proposed method, the results were analyzed and compared through various qualitative criteria, from different aspects and based on changes in different functioning parameters. The performance of the proposed method was compared with other approaches in this field and reflects the high quality of the proposed method</p>
<p>Cite this article: Ghasemi, R. & Famoori, F. (2022). Presenting an Optimal Algorithm for Resource Scheduling and Code Partition in Mobile Cloud Computing. <i>Engineering Management and Soft Computing</i>, 8 (1). 151-170. DOI: https://doi.org/10.22091/jemsc</p>	
	<p>© The Author(s) DOI: https://doi.org/10.22091/jemsc</p> <p>Publisher: University of Qom</p>

ارائه یک الگوریتم بهینه برای زمان بندی منابع و پارتیشن بندی کد در محاسبات ابری تلفن همراه

راضیه قاسمی^۱ و فرزانه فاموری^۲

۱. نویسنده مسئول، کارشناس ارشد مهندسی کامپیوتر، رشته کامپیوتر، دانشگاه آزاد واحد زاهدشهر، شهر زاهد شهر، کشور ایران. رایانامه: raziyehghasemi478@gmail.com
۲. مربی، رشته کامپیوتر، دانشگاه آزاد واحد زاهدشهر، شهر زاهد شهر، کشور ایران. رایانامه: f.famoori1385@yahoo.com

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	با تکنولوژی مجازی سازی، مراکز داده ابری امروزی انعطاف پذیرتر و امن تر می شود و بر اساس تقاضا تخصیص می یابد. یک فناوری کلیدی که نقش مهمی در مراکز داده ابری بازی می کند، برنامه زمان بندی منابع است. در این مقاله برای حل مشکلات موجود در این حوزه با استفاده از الگوریتم تکاملی ازدحام ذرات برای کوچک کردن حیطه اهداف چندگانه به اندازه ای مناسب، راهبرد جایابی نزدیک به بهینه ارائه شده است. روش جایابی مبتنی بر الگوریتم بهینه سازی ازدحام ذرات، به دلیل افزایش در قابلیت محاسباتی پردازشگرها در پنج سال گذشته می تواند به عنوان یک روش جایابی زمان واقعی عمل کند. این جایابی یک روش جستجو بوده که در آن شایستگی به صورتی پویا بر مبنای واریانس های مقادیر تناسب در هر نسل تغییر می کنند. این روش مهاجرت و جایابی، به حداقل سازی زمان تکمیل ماشین های مجازی نیز توجه می کند. برای ارزیابی روش پیشنهادی، نتایج حاصله طی معیارهای متفاوت کیفیتی و از جنبه های متفاوت و بر اساس تغییر در پارامترهای مختلف اجرایی مورد مقایسه و بررسی قرار گرفت. کارایی روش معرفی شده در مقایسه با سایر روش های موجود در این زمینه مقایسه شد که نتایج بیانگر کیفیت بالای روش پیشنهادی می باشد.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۲/۱۶	
تاریخ بازنگری: ۱۴۰۱/۰۳/۱۹	
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۳/۲۲	
تاریخ انتشار: ۱۴۰۱/۰۶/۲۵	
کلیدواژه ها: بهینه سازی ازدحام ذرات، پارتیشن بندی کد، زمان بندی منابع، ماشین مجازی، محاسبات ابری تلفن همراه.	

استناد: قاسمی، راضیه و فاموری، فرزانه (۱۴۰۱). «ارائه یک الگوریتم بهینه برای زمان بندی منابع و پارتیشن بندی کد در محاسبات ابری تلفن همراه». مدیریت مهندسی و رایانش نرم، دوره ۸ (۱)، صص: ۱۷۰-۱۵۱. <https://doi.org/10.22091/jemsc>

۱) مقدمه

رایانش ابری امکان محاسبه، ارتباطات و منابع ذخیره‌سازی نامحدود را به صورت مجازی فراهم می‌کند؛ به طوری که این منابع بر اساس تقاضای مشتریان با پیروی از مدل تجاری "پرداخت در ازای استفاده" تأمین می‌شوند. به منظور رویارویی با افزایش تقاضاهای مصرف‌کننده، ارائه‌دهندگان ابر در حال استقرار مراکز داده بزرگ مقیاس شامل صدها هزار گره در سراسر دنیا هستند. مراکز داده بزرگ امروزی بستری برای میزبانی طیف وسیعی از برنامه‌های کاربردی ترکیبی هستند. در مدل محاسبات ابری استاندارد، کاربر از منابع و سرویس‌های یک مرکز داده استفاده می‌کند. به دلیل تنوع ابرها، نمونه‌های ماشین مجازی و همچنین متفاوت بودن کارایی و قیمت آن‌ها، پیدا کردن ماشین مجازی مناسب برای کاربران یک مسئله پیچیده است. بنابراین به کارگیری مکانیزم کارگزاری منابع در رایانش ابری جهت تطبیق نیازهای کاربرد با منابع ابرها (نمونه‌های ماشین مجازی) به صورت شفاف از دیدگاه کاربر ضروری به نظر می‌رسد (کامل طبخ فریضی، هاشمی، ۱۳۹۵).

تلاش برای دستیابی به کیفیت سرویس و صرفه‌جویی در مصرف انرژی یکی از مهم‌ترین موضوعاتی است که در مسئله زمان‌بندی منابع مورد توجه قرار گرفته است. تحقق کیفیت سرویس در سطوح مختلف از سطح کسب و کار، طبقه‌بندی و راضی نگه‌داشتن مشتریان و همچنین تحقق کیفیت سرویس در سطح جایگذاری ماشین‌های مجازی و پرداخت جریمه در صورت محقق نشدن مهلت زمانی در تخصیص منابع، مورد توجه می‌باشد و اهمیت این مسئله به خصوص با بالا رفتن استفاده از اینترنت موبایلی و افزایش کاربران موبایل افزایش یافته است. رایانش ابری موبایل به سه لایه تجزیه می‌شود: ابرهای عمومی، ابرچه‌ها و دستگاه‌های تک‌کاره مانند دستگاه‌های بلوتوث. فاصله بیشتر بین کاربر و ابرچه، انرژی و زمان بیشتری برای تخلیه بار مصرف می‌کند. سیگنال‌های رادیویی با پخش شدن در محیط به طور نمایی تضعیف می‌شوند. فاصله بیشتر بین دو جفت به معنای نرخ بیت مؤثر کمتر و کاهش نرخ انتقال است، در نتیجه زمان ارتباط افزایش می‌یابد. افزایش زمان ارتباط منجر به مصرف انرژی بیشتر می‌شود، بنابراین بهره‌وری ابرچه و طول صف انتظار باید در فرایند تصمیم‌گیری برای انتخاب ابرچه در نظر گرفته شود. این تصمیم‌گیری بدین منظور انجام می‌شود که میانگین زمان خاتمه تمام وظایف و مصرف برق باتری را کم کند (اسمعیلی، میرزایی، ۱۳۹۴).

سه سناریو ممکن در شبکه موبایلی عبارتند از: ۱- تخلیه بار به یک ابرچه: که نزدیک‌ترین ابرچه با میزان بار کمتر یک انتخاب ایده‌آل برای کاربر است. هنگامی که تعداد وظایف در انتظار برای اجرا در نزدیکی ابرچه افزایش یابد، به دلیل محدودیت منابع، کاربران تأخیر بیشتری را تجربه می‌کنند. به هر حال این سناریو همیشه بهترین انتخاب نیست. ۲- تخلیه بار به یک ابر عمومی از طریق ابرچه‌ها: وقتی که تعداد وظایف بالا باشد، همه سرورها در ابرچه‌ها مشغول می‌شوند و صفوف طولانی از وظایف منتظر اجرا در ابرچه‌ها ایجاد می‌شود. ۳- تخلیه بار روی یک ابر عمومی از طریق اتصال 3G: که اگر تعداد درخواست‌های اضافه شده زیاد باشد، پهنای باند شلوغ می‌شود و از دست رفتن بسته‌ها و دوره عکس‌العمل زیاد می‌شود. با استفاده از الگوریتم ترکیبی ابتکاری مبتنی بر صف، می‌توان بهترین مکان برای تخلیه بار وظایف موبایل را با در نظر گرفتن منابع در ابرچه‌ها و مدت ارتباط بین کاربران و ابرچه‌ها، پیدا کرد. مدت ارتباط، به فاصله کاربر از ابرچه وابسته است. کاربر باید حداکثر زمان انتظار قابل تحمل را به عنوان یک پارامتر کیفیت مشخص کند (بن و سوندریا، ۲۰۱۶).

هدف اصلی الگوریتم پیشنهادی، بهبود کارایی کلی سیستم با استفاده از کم کردن زمان خاتمه و مصرف برق باتری موبایل است. همچنین تلاش می‌کند تا تعداد درخواست‌های رد شده، بار ابرچه‌ها را موازنه کند. محاسبات ابری در دنیای امروز به خصوص در عرصه شبکه‌های موبایل، نقش مهمی را بازی می‌کند و سرویس‌های متعددی را از طریق شبکه فراهم می‌نماید. ارائه‌دهندگان سرویس‌های ابری اغلب مراکز داده بزرگی را اداره می‌کنند. مراکز داده امروزی روز به روز در حال بزرگ‌تر و پیچیده‌تر شدن هستند. برنامه‌های کاربردی که توسط این مراکز میزبانی می‌شوند نیز در حال پیچیده‌تر شدن بوده و هر یک طیف وسیع و متنوعی از نیازهای ارتباطی را دارا می‌باشند (هانگک و دوآچا، ۲۰۱۲). ادامه این مقاله به این صورت سازماندهی خواهد شد که در قسمت اول پژوهش‌هایی که در گذشته در این حوزه پرداخته شده‌اند، بررسی خواهند شد و در ادامه روش پیشنهادی بیان خواهد شد، در ادامه روش پیشنهادی پیاده‌سازی شده و نتایج آن بیان می‌شود و در نهایت به بحث و نتیجه‌گیری پرداخته خواهد شد.

۲) پیشینه پژوهش

با توجه به رشد روزافزون و سریع سیستم‌های محاسبات ابری موبایل، ارائه الگوریتم‌های جدید و کارآمد برای حل مسئله زمان‌بندی^۱ فرآیندها در این سیستم‌ها ضروری به نظر می‌رسد. گرید یک محیط عملیاتی شامل انواع پردازنده‌ها با قابلیت‌های پردازشی گوناگون است که عملیات زمان‌بندی کارها و تخصیص منابع در آن را با دشواری‌هایی روبرو می‌کند. مدیریت منابع در محیط محاسبات ابری موبایل به علت توزیع جغرافیایی، ناهمگونی و پویا بودن منابع، مسئله پیچیده‌ای است. یافتن بهترین پردازنده برای انجام هر فرآیند از میان تمام پردازنده‌های موجود با قابلیت‌های گوناگون کار پیچیده‌ای است، به طوری که بتوان طبق درخواست کاربر منبعی را پیدا کرد که بیشترین تطابق را با نیاز مطرح شده دارا باشد. در مسئله زمان‌بندی در محیط محاسبات ابری موبایل، هدف یافتن یک روش مناسب برای انتساب فرآیندها به پردازنده‌های ناهمگون است (اپرسکو و کیلمان، ۲۰۱۰).

الگوریتم‌های زمان‌بندی در سیستم‌های کامپیوتری توزیع شده و موازی سنتی که معمولاً روی منابع اختصاصی و ناهمگن همچون محاسبات ابری موبایل اجرا می‌شوند، نمی‌توانند در شرایط و موقعیت‌های جدید به خوبی کار کنند. زمان‌بندی وظایف در محاسبات ابری موبایل بسیار پیچیده‌تر از زمان‌بندی منبع محلی است. چون باید منابع در مقیاس بزرگ‌تر را مدیریت و کنترل کند. روش‌های قدیمی زمان‌بندی برای مدیریت منابع در محاسبات ابری موبایل مناسب نیستند. هدف روش‌های قدیمی بالا بردن کارایی سیستم، افزایش بهره‌وری و برآورده کردن نیازهای منابع بود اما در روش‌های جدید کیفیت سرویس برای کاربران مهم است. هدف زمان‌بندی، تعادل بین هزینه و زمان اجرای کارها روی منابع مختلف می‌باشد (دن بوسچه و مانمجلن، ۲۰۱۳).

زمان‌بندی وظایف و تخصیص منابع در مراکز داده‌ای محاسبات ابری موبایل شامل سه مرحله اصلی است: کشف منبع^۲ که لیستی از منابع ایجاد کرده و اطلاعاتی درباره آن منابع جمع‌آوری می‌کند. انتخاب یک مجموعه خوب از آن‌ها^۳،

^۱ Schedule

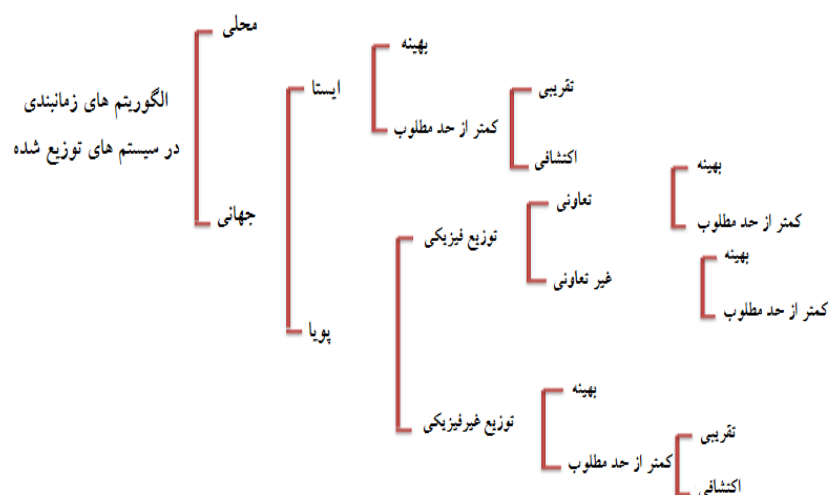
^۲ Resource Discovery

^۳ Resource Selection

اجرای کار^۴ که شامل مرحله بندی و پاک سازی فایل های اضافی است. یکی از مهم ترین چالش ها در زمان بندی وظایف ابری موبایل، توازن بار است. هدف از توازن بار، یافتن نگاشتی مناسب از کارها روی پردازنده های موجود در سیستم است به طوری که در هر پردازنده مقدار تقریباً مساوی از کارها اجرا شود تا زمان اجرای کلی به کم ترین مقدار خود برسد. از آنجا که مسئله توازن بار در کارایی سیستم ها بسیار تأثیر گذار است، توجه بسیاری از محققین را در سال های اخیر به خود معطوف کرده و کارهای زیادی در این زمینه انجام گرفته است و تلاش ها همچنان برای افزایش سرعت سیستم ها در انجام محاسبات و بهره گیری هر چه بیشتر از منابع در دسترس ادامه دارد. با داشتن شبکه هایی با سرعت بالا، تقاضاها برای به دست آوردن کارایی بالای محاسباتی در حال افزایش است (ژانگ، پنگ، لی و لی، ۲۰۱۱).

توازن بار به منزله حذف وظایف از ماشین های مجازی زیاد بار گذاری شده و تخصیص آن ها به ماشین های مجازی کم بار گذاری شده است. زمان بندی وظایف می تواند روی عملکرد کلی اجرای برنامه های یک سیستم تأثیر بگذارد. در الگوریتم های زمان بندی وظایف ایستا، زمانی که منابع مورد نیاز برآورد می شوند، تصمیمات مربوط به زمان بندی وظایف در زمان کامپایل ساخته خواهد شد. مزیت استفاده از این الگوریتم سادگی از نظر پیاده سازی و سربار است چون هیچ نیازی به نظارت مداوم آمار عملکرد گره ها وجود ندارد. الگوریتم های ایستا تنها زمانی که تنوع بار در ماشین های مجازی کم است به درستی کار می کنند. بنابراین، این الگوریتم ها برای محیط های محاسبات ابری موبایل که در آن تنوع بار در زمان های مختلف تغییر می کنند مناسب نیست. الگوریتم زمان بندی وظایف پویا برای توزیع بار کاری در میان گره ها در زمان اجرا تغییر ایجاد می کنند؛ آن ها اطلاعات فعلی بار را در زمان تصمیم گیری توزیع استفاده می کنند (گارگ، بایا، آناندانیسوام و یو، ۲۰۱۳).

به دلیل تنوع روش های ارائه شده برای مسئله زمان بندی، مقایسه کمی و کیفی این روش ها بسیار مشکل است. قبل از بررسی یا ارائه یک الگوریتم زمان بندی، بهتر است جایگاه آن در مقایسه با سایر الگوریتم ها مشخص شود. با توجه به این که سیستم توزیع شده نوع خاصی از سیستم ها است، الگوریتم های زمان بندی در گرید در زیر مجموعه ای از این طبقه بندی (شکل ۱) قرار می گیرند (چانک، چانک و لین، ۲۰۰۸).

شکل ۱. طبقه بندی الگوریتم های زمان بندی در گرید

⁴ Job Execution

در بالاترین سطح، الگوریتم‌های زمان‌بندی به دو دسته سراسری^۵ و محلی^۶ تقسیم‌بندی می‌شوند. در روش زمان‌بندی محلی در مورد نحوه تخصیص فرآیندها به یک پردازنده و اجرای آن تصمیم‌گیری می‌شود. در روش سراسری با استفاده از اطلاعات سیستم‌ها تخصیص فرآیندها به چندین پردازنده برای بهینه‌سازی کارایی کلی سیستم صورت می‌گیرد. زمان‌بندی توزیع شده در شاخه زمان‌بندی سراسری قرار می‌گیرد (گرین، ۲۰۱۰).

در سطح بعدی در سلسله‌مراتب زمان‌بندی، زمان‌بندی ایستا و پویا است. در الگوریتم‌های ایستا اطلاعات لازم درباره همه منابع موجود در محیط محاسباتی ناهمگن در لحظه زمان‌بندی موجود است. از مزایای این روش سادگی برنامه‌نویسی از دیدگاه زمان‌بند است. در مقابل زمان‌بندی پویا ایده اصلی تخصیص درخواست در زمان اجرای برنامه‌ها است. این روش در مواقعی مورد استفاده قرار می‌گیرد که تخمین هزینه برنامه‌ها یا درخواست‌های وارد شده به سیستم به صورت پویا مشکل است (گرین، ۲۰۱۰).

زمان‌بندی درخواست‌ها به صورت پویا شامل دو قسمت اصلی است: تخمین حالت سیستم (علاوه بر روش تخمین هزینه در روش ایستا) و تصمیم‌گیری. تخمین حالت سیستم شامل جمع‌آوری اطلاعات از سراسر سیستم محاسباتی ناهمگن و سپس تخمین زدن است. بر اساس تخمین به عمل آمده، تصمیم‌انساب یک درخواست به منبع انتخاب انجام می‌شود (گرین، ۲۰۱۰). هر دو نوع زمان‌بندی ایستا و پویا به طور گسترده در محاسبات توزیع شده پذیرفته می‌شوند.

الگوریتم‌های زمان‌بندی از دیدگاه دیگر به دو دسته بلادرنگ (آنلاین) و دسته‌ای تقسیم‌بندی می‌شوند. در حالت بلادرنگ به محض ورود کار، عمل تخصیص کار به یک پردازنده در دسترس توسط زمان‌بند انجام می‌پذیرد در صورتی که در حالت دسته‌ای عمل تخصیص کار طی زمان مشخصی که رخداد زمان‌بندی نامیده می‌شود، انجام می‌شود (گرین، ۲۰۱۰).

دسته دیگر به دو دسته زمان‌بندی بهینه و تقریباً بهینه تقسیم‌بندی می‌شوند. در زمان‌بندی بهینه اختصاص بهینه می‌تواند بر اساس برخی توابع معیار مانند Makespan و استفاده بیشینه از منابع باشد. با توجه به پیچیدگی‌های موجود در محیط‌های محاسباتی ناهمگن بایستی بهیگی الگوریتم ثابت شود (گرین، ۲۰۱۰).

دسته‌بندی دیگر در مورد الگوریتم‌های توزیع یافته در مقابل الگوریتم‌های متمرکز است. در سناریوهای زمان‌بندی پویا، مسئولیت اتخاذ تصمیمات زمان‌بندی سراسری می‌تواند به عهده زمان‌بند متمرکز باشد یا به وسیله زمان‌بند‌های توزیعی چندگانه به اشتراک گذاشته شود. در محاسبات توزیع شده ممکن است برنامه‌های کاربردی زیادی ارائه شوند که لازم است به طور همزمان دوباره زمان‌بندی شوند. روش متمرکز، مزیت سهولت اجرا را دارد اما مشکل نبود مقیاس‌پذیری، عدم تحمل خطا، امکان تبدیل شدن به گلوگاه را دارد (قارونی فرد، مرواریدی، دلداری و درباری، ۲۰۱۴).

دسته‌بندی دیگر، الگوریتم‌های تقریبی در مقابل الگوریتم‌های اکتشافی هستند. الگوریتم‌های تقریبی از مدل‌های محاسباتی رسمی استفاده می‌کنند اما به جای جستجوی کل فضای راه‌حل برای یک راه‌حل بهینه، به یک راه‌حل به اندازه کافی خوب راضی هستند. در این مورد، در شرایطی که یک معیار برای ارزیابی یک راه‌حل در دسترس باشد، این

⁵. Global

⁶. Local

روش می‌تواند تا موقعی که زمان لازم برای یافتن یک زمان‌بندی مورد قبول کاهش یابد، به کار برده شود (قارونی فرد، مرواریدی، دلداری و درباری، ۲۰۱۴).

در نهایت، دسته‌بندی آخر مربوط به الگوریتم‌های زمان‌بندی تعاونی و غیرتعاونی است. هرگاه یک الگوریتم به عنوان الگوریتم زمان‌بندی توزیعی پذیرفته می‌شود، موضوع بعدی که باید در نظر گرفته شود این است که آیا گره‌هایی درگیر زمان‌بندی کار می‌باشند که به طور تعاونی کار می‌کنند یا به صورت مستقل در حالت کار غیرتعاونی. زمان‌بندی‌های اختصاصی تنها مثل هویت‌های خودمختار عمل می‌کنند و در تصمیمات با در نظرگیری موضوعات بهینه‌شان مستقل از تأثیرات تصمیم روی بقیه سیستم عمل می‌کنند.

روش‌های زیادی برای انتخاب بهترین داده میزبان و محاسبه میزبان وجود دارد. به عنوان مثال، می‌توان با توجه به نزدیک بودن داده میزبان از نظر فاصله شبکه‌ای با محاسبه میزبان یا با تلاش برای به حداکثر رساندن همکاری ارتباط بین دو داده میزبان، در مورد چگونگی اولویت دسترسی به برخی از مجموعه فایل‌های مشابه تصمیم‌گیری کرد (دشپانده، چان، گوپالان و بیلا، ۲۰۱۴). معیارهای زیادی برای طبقه‌بندی الگوریتم زمان‌بندی جریان کار وجود دارد که از جمله این معیارها مدل زمان‌بندی، ماهیت الگوریتم زمان‌بندی، نوع الگوریتم زمان‌بندی، هدف بهینه‌سازی و محیط کاربردی است. بر اساس تعداد اهداف بهینه‌سازی، مسئله زمان‌بندی جریان کار می‌تواند به عنوان مدل تک‌هدفی و چندهدفی حل شود. به عنوان مثال، الگوریتم اصلاح هوشمند قطرات آب مدل تک‌هدفی است، الگوریتم ژنتیک چندهدفی مدل چندهدفی برای کشف فضای جستجو و تولید مجموعه راه‌حل پارتو برای انتخاب است (چانگ و رامانچاندران، ۲۰۱۶). جریان کار با بهینه‌سازی تابع‌های مختلف هدفمند تکمیل می‌شود، به طوری که سناریوهای مختلف کاربردی نیازمند الگوریتم متفاوت زمان‌بندی است. بر اساس اهداف بهینه‌سازی الگوریتم، می‌توان آن‌ها را برحسب عملکرد محدود الگوریتم زمان‌بندی، معیارهای کیفیت سرویس کاربر یا ترکیبی از هر دو طبقه‌بندی کرد (گالاوی، گابریل و وربسکی، ۲۰۱۶). عملکرد محدود الگوریتم زمان‌بندی، تمرکز بر بهره‌وری انرژی، حفظ تعادل بار و در دسترس بودن و غیره دارد. معیار کیفیت سرویس کاربر محدود معیارهایی هستند که الگوریتم‌های زمان‌بندی را از دیدگاه کاربر و از لحاظ هزینه، زمان و قابلیت اطمینان بهینه می‌کنند؛ مانند الگوریتم ژنتیک مبتنی بر کیفیت سرویس و آگاهی از ترکیب خدمات و الگوریتم‌های بهینه زمان‌بندی ابرهای هیبرید.

الگوریتم‌های زمان‌بندی می‌تواند از نظر نوع الگوریتم، به اکتشافی و فرااکتشافی تقسیم شوند. به عنوان مثال، الگوریتم اکتشافی چندهدفی و الگوریتم زمان‌بندی با مهلت محدود جزء الگوریتم‌های اکتشافی است. برای الگوریتم‌های فرااکتشافی می‌توان الگوریتم اکتشافی مبتنی بر کیفیت سرویس و آگاهی از ترکیب خدمات را نام برد (چن و ژانگ، ۲۰۱۱). هدف از الگوریتم‌های اکتشافی، ارائه راه‌حل در چارچوب یک زمان قابل قبول است که برای حل مسئله مناسب باشد، ممکن است الگوریتم اکتشافی، بهترین راه‌حل واقعی برای حل مسئله نبوده ولی می‌تواند راه‌حل نزدیک به بهترین باشد. الگوریتم‌های اکتشافی می‌توانند با الگوریتم‌های بهینه‌سازی برای اصلاح کارایی الگوریتم ترکیب شوند. الگوریتم فرااکتشافی ترکیبی است از الگوریتم‌های اکتشافی که برای پیدا کردن، تولید یا انتخاب هر اکتشاف در هر مرحله طراحی

می‌شود و راه‌حل خوبی برای مسائلی که مشکل بهینه‌سازی دارند ارائه دهد. الگوریتم‌های فرااکتشافی برخی از فرضیات مسائل بهینه‌سازی را که باید حل شود در نظر می‌گیرند ولی زمان طولانی لازم دارند (لین، جاین و هسو، ۲۰۱۴). الگوریتم اولین زمان انجام ناهمگن سه فاز دارد: (۱) فاز وزنی - تنظیم وزن‌ها در گره‌های و لبه‌های برنامه (۲) رده‌بندی فاز - ایجاد فهرست در دسته‌های سازماندهی شده (۳) فاز ترسیم کارها را در منابع تنظیم می‌کند. در مرحله وزنی، وزن‌ها در گروه لبه‌ها تنظیم می‌شود. وزن‌ها در گروه‌هایی تنظیم می‌شود که طبق زمان اجرای پیش‌بینی شده کارها، محاسبه می‌شوند و وزن‌ها در لبه‌هایی تنظیم می‌شود که طبق زمان پیش‌بینی تنظیم شود که در آن داده منابع جابجا شده است (بلاویستا، مونتاناری، داس، ۲۰۱۳).

در فاز رده‌بندی، پیمایش رو به بالا انجام می‌شود و مقدار رده هر یک از کارها را تنظیم می‌کند. مقدار رده مساوی وزن گره به علاوه زمان اجرای جانشین‌ها است. زمان اجرای جانشین برای هر لبه با جانشین آن گره برآورد می‌شود و وزن آن را در مقدار رده گره جانشین می‌افزاید و ماکسیمم خلاصه را انتخاب می‌کند. در فاز ترسیم، کارهای متوالی لیست رده‌بندی در منابع ترسیم می‌شود. برای هر کار، منابع، اولین زمان مدنظر را برای تکمیل اجرا انتخاب می‌کنند. در کل این الگوریتم در ابتدا میانگین زمان اجرای هر کار و میانگین زمان ارتباط منابع را با دو کار موفق محاسبه می‌کند. سپس گردش کار برحسب انتخاب منبع، کارها را به ترتیب اولویت زمان‌بندی می‌کند و هر کار در منبعی تنظیم می‌شود که کار را در اولین زمان تکمیل می‌کند.

الگوریتم جدید زمان‌بندی، ترکیبی از هزینه و زمان است و یک مدل چندهدفی که در محیط ابرهیرید استفاده می‌شود. این الگوریتم زمان اجرا می‌شود و هزینه را با ورودی کاربر در نظر می‌گیرد و روی حداقل‌رسانی هزینه‌ای متمرکز است که طبق آن کار موعده مقرر را تعریف کند. عملکرد این الگوریتم به روش Min-Min آنالیز می‌شود (گالوی، گابریل و وربسکی، ۲۰۱۶).

الگوریتم ژنتیک روشی است که خدماتی با بهترین مقادیر کیفیت سرویس ارائه می‌دهد. الگوریتم ژنتیک چهار مرحله: انتخاب، عبور، جهش و بررسی دارد و این الگوریتم جزء الگوریتم‌های چندهدفی می‌باشد. این الگوریتم هزینه جریان کار و معیارهای ساخت را در محیط محاسبات ابری موبایل به حداقل می‌رساند. همچنین محدودیت هزینه‌ای دارد و بیشتر محدودیت کیفیت سرویس در الگوریتم زمان‌بندی در محدودیت هزینه است (چن و ژانگ، ۲۰۱۱).

الگوریتم زمان‌بندی هزینه بهینه ابری^۷ برای ارتباط با زمان‌بندی ابرهای هیبریدی به کار می‌رود. این الگوریتم تصمیم می‌گیرد که منابع باید از ابر عمومی سست شود و به ابر خصوصی برای ارائه توان کافی پردازش و اجرای کار در زمان اجرا داده شده بپیوندد. محققین آزمایشاتی انجام دادند که نشان می‌دهد الگوریتم زمان‌بندی هزینه بهینه ابری هزینه را کاهش می‌دهد در حالی که زمان اجرای مدنظر را کسب می‌کند (لین، جاین و هسو، ۲۰۱۴).

یکی از جنبه‌های بسیار مهم برای سیستم ابری، مدل تجارت بازارمحور است که چالش‌های زیادی برای استراتژی‌های زمان‌بندی برنامه کار به همراه دارد. استراتژی زمان‌بندی سلسله‌ای بازارمحور برای سیستم برنامه ابری

⁷ Hybrid Cloud Optimized Cost (HCOC)

چندهدفی پیشنهاد شد. در این زمان بندی سطح خدمات با تنظیمات کار با سرویس، و زمان بندی سطح کار با بهینه سازی تنظیم کار با ماشین های مجازی مراکز ابری سروکار دارد (لیو، شاو، جینگ و کیو، ۲۰۱۵).

الگوریتم انشعاب جریان کار تطبیقی^۸ (AWS) به این صورت عمل می کند که زمانی که زمان بندی کار را دریافت می کند، ابتدا آن DAGG کار را به منطق منتقل می کند تا CCR آن و تعداد دسته های منبع را محاسبه کند، که در آن CCR میانگین نسبی هزینه محاسبه در هزینه ارتباط است. مقدار بالای CCR نمودار کار محاسبه جامع است. پس، زمان بندی دسته های منبع N را انتخاب می کند که بالاترین رده N را مطابق شاخص دارد. تکرار درصد رشد نموداری هر گره را در G چک می کند تا بررسی کند آیا گره می تواند در زیر نمودار G قرار گیرد که با بررسی بزرگ ترین لبه ارتباطی شروع می شود که دو گره آن چک نشده است. اگر هیچ لبه ای نباشد به این معنی است که کل گره های چک نشده در G همدیگر ایزوله شده است، این کارها در صورت ممکن در زیر نمودار ظاهر می شود.

هدف از پیمایش نمودار، بروزرسانی بیشتر کارها در زیر نمودار فعلی است و محدودیت آستانه منبع را مختل نمی کند و در عین حال، کارهای غیر ضروری را دنبال می کند و نمی تواند توازن را افزایش دهد ولی هزینه ارتباط درون دسته را افزایش می دهد (ژانگ، رن و شو، ۲۰۱۶). برای دست کاری گره کار در پیمایش، از پشته استفاده می شود. اگر این لبه نمی تواند در G محدود آشکار شود، گره مسئول مشخص می شود به این معنی که زیر نمودار جدید درست می شود. زمان بندی حلقه گره ها را در G تکرار می کند و در دسته های منبع تنظیم می کند و الگوریتم پایان می یابد، زمان بندی هر زیر نمودار را در دسته منبع تنظیم شده اش گزارش می کند.

کارهای قبلی که در زمینه زمان بندی ماشین های مجازی و پارتیشن بندی کد وجود دارند دارای اهداف مختلفی هستند. برخی از الگوریتم ها درصد انتخاب میزبان مناسب برای درخواست ماشین های مجازی با هدف کاهش مصرف انرژی در مراکز داده می باشند. برخی از کارهای قبلی از راه حل های بهینه سازی چند منظوره برای حل مسئله زمان بندی وظایف و پارتیشن بندی کد استفاده کرده اند. در برخی دیگر از کارهای تکمیل شده، هدف کاهش هزینه برای کاربران درخواست دهنده ماشین مجازی است. در این روش ها فراهم کننده سرویس تعدادی ماشین مجازی را از ابتدا برای خود رزرو می کند و در صورت نیاز ماشین اضافی درخواست می دهد. تابع هدف برای زمان بندی ماشین مجازی و پارتیشن بندی کد در این روش بر مبنای کاهش هزینه است. همچنین برخی از کارها با هدف کاهش تعداد ماشین های فیزیکی فعال سعی بر کاهش مصرف انرژی و هزینه دارند و این گونه الگوریتم ها با افزایش تعداد درخواست ها کارایی چندانی ندارند. در سال های اخیر برخی از الگوریتم ها با هدف کاهش ترافیک موجود روی ماشین های فیزیکی روش پویایی را برای زمان بندی ماشین های مجازی ارائه می دهند و این روش ها با کمترین نیاز به مهاجرت، روش بهینه ای برای زمان بندی وظایف و پارتیشن بندی کد ماشین های مجازی می باشند (اسمعیلی، میرزایی، ۱۳۹۴).

اغلب روش های قبلی که برای جایابی ماشین مجازی بیان شده است با هدف تأمین و بهبود کارایی یکی از معیارهای کیفیت سرویس می باشد. در این پژوهش روشی را ارائه می دهیم که مسئله زمان بندی وظایف و پارتیشن بندی کد را با هدف افزایش توازن بار که یکی از مهم ترین معیارهای کیفیت سرویس است در نظر می گیرد. الگوریتم پیشنهادی به ما

^۸ Adaptive Workflow Splitting

کمک می‌کند تا با استفاده حداکثری از منابع، سبب توازن مناسب بار در مراکز داده‌ای ابری سیار شویم و در عین حال، با در نظر گرفتن قابلیت‌های هر یک از ماشین‌های فیزیکی و استفاده از روش مناسب جهت توزیع درخواست‌های ماشین علاوه بر استفاده بهینه از منابع سبب افزایش توازن بار و تأمین معیارهای کیفیت سرویس شویم.

۳) روش‌شناسی پژوهش

تحقیقات بسیاری وجود دارند که به طور کامل در حوزه الگوریتم‌های زمان‌بندی انجام شده‌اند. اکثر آن‌ها بر تعادل بار برای سرورهای وب سنتی تمرکز می‌کنند. یکی از مشکلات چالش‌برانگیز برنامه‌ریزی در مراکز داده ابری در نظر گرفتن هر دو عملیات تخصیص و مهاجرت (انتقال) ماشین‌های مجازی با قابلیت پیکربندی مجدد و ویژگی‌های یکپارچه‌ی ماشین‌های فیزیکی در حال میزبانی است. بر خلاف الگوریتم‌های برنامه‌ریزی برقراری توازن بار سنتی که تنها سرورهای فیزیکی با در نظر گرفتن معیارهای کارایی متفاوت و با مدنظر قرار دادن عواملی چون بار پردازنده، حافظه و پهنای باند شبکه یکپارچه برای هر دو ماشین فیزیکی و ماشین‌های مجازی و... در این پژوهش معیار یکپارچه‌ای برای برقراری توازن و تعادل بار بر روی هر سرور ایجاد می‌شود. در این پژوهش یک الگوریتم زمان‌بندی یکپارچه و پویای منابع بر اساس الگوریتم تکاملی بهینه‌سازی ازدحام ذرات معرفی خواهد شد که پردازنده، حافظه و پهنای باند یکپارچه برای هر دو ماشین فیزیکی و ماشین‌های مجازی را اصلاح می‌کند.

در محیط ابری، معماری تخصیص وظیفه یک مدل سه لایه است، یعنی درخواست وظیفه و کار، مدیریت منابع و اجرای وظیفه. در لایه اول، کاربران با سیستم تعامل می‌کنند؛ در لایه میانی، مدیریت منبع یک نقش قابل توجه و برجسته در تقسیم کار به وظایف، تخصیص وظایف و مدیریت منابع بازی می‌کند؛ در آخرین لایه وظایف به عنوان توالی‌های از پیش تعریف شده اجرا می‌شوند. مدیریت مراکز داده‌ای کلیدی برای تخصیص وظایف است.

هدف اصلی جایابی، به حداکثر رساندن استفاده از منابع، به حداقل رسانی زمان اجرای ماشین‌های مجازی و با افزایش توازن بار در محیط محاسباتی ابری پس از رفع محدودیت‌های ماشین‌های مجازی و منابع سیار می‌باشد. ما به دنبال برقراری تعادلی مناسب بین سطح موردنیاز کیفیت خدمات می‌باشیم. در این پژوهش، یک روش زمان‌بندی و پارتیشن‌بندی کد با حالت پویای مبتنی بر تکامل چند هدفی در شبکه را پیشنهاد داده‌ایم. رویکرد جایابی ما از روش بهینه‌سازی چند هدفی با استفاده از الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات برای پیدا کردن جایابی‌های کارآمد استفاده کرده است. این روش دست به کاوش فضای جستجو به‌طور روشن زده تا از ایستایی جلوگیری کرده و راه‌حل نزدیک به بهینه را تولید نماید.

پیدا کردن راه‌حل نزدیک به بهینه برای مشکل زمان‌بندی وظایف و پارتیشن‌بندی کد منعطف با بیش از یک هدف در یک روش کارآمد از نظر زمانی، کاری دشوار است. محیط ابر دارای ماهیت پویا بوده و تخصیص دوباره ماشین‌های مجازی در آن کاملاً آشکار کننده این وضعیت می‌باشد. هدف این پژوهش، ارائه یک جایابی بهتر به مجریان ابر بوده که دارای وضعیت بهتری از نظر توازن بار و کیفیت خدمات خواهد بود. این جایابی کننده می‌تواند از عهده رفتار پویای منابع، محدودیت‌های منبع و محدودیت‌های مربوط به ماشین‌های مجازی پیشین برآید.

روش جایابی ارائه شده در این پژوهش، مزیت بیشتری در رابطه با اکثر ویژگی‌های ابر چه از نظر سرویس‌دهنده و چه از نظر مشتریان فراهم می‌سازد. محیط پویای شبکه روش پیشنهادی را به یک روش جایابی پویا با زمان واقعی تبدیل می‌کند. یک روش گروه‌بندی ماشین‌های مجازی برای گروه‌بندی ماشین‌های مجازی به خوبی شبکه‌ای شده به منظور تسهیل در محاسبات پیچیده پیشنهاد شده است. انجام آزمایشات روی مجموعه‌های مختلف داده‌ها و پارامترهای گوناگون نشان‌دهنده کارآمدی معیارهای جایابی چندهدفی و استخراج عملکرد از منبع شبکه بوده است. رویکرد ما در رابطه با حل مشکلات بالا با استفاده از الگوریتم تکاملی برای کوچک کردن حیطه اهداف چندگانه به اندازه‌ای مناسب بوده که راهبرد جایابی نزدیک به بهینه را به موقع پیدا کند. الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات به عنوان یک چهارچوب بنیادین برای مازول زمان‌بندی وظایف و پارتیشن‌بندی کد ما به کار گرفته شده است. ثابت شده است که زمان‌بندی وظایف و پارتیشن‌بندی کد یک مسئله چندجمله‌ای غیرقطعی است.

به دلیل افزایش قابلیت محاسباتی پردازشگرها در پنج سال گذشته، روش جایابی مبتنی بر الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات می‌تواند به عنوان یک روش جایابی زمان واقعی عمل کند. این جایابی یک روش جستجو بوده که در آن شایستگی به صورتی پویا بر مبنای واریانس‌های مقادیر تناسب در هر نسل تغییر می‌کنند. این روش جایابی، به حداقل‌سازی زمان تکمیل ماشین‌های مجازی نیز توجه می‌کند. در این پژوهش بر مبنای الگوریتم تکاملی چندهدفی، مسئله جایابی منبع در شبکه را به مسئله جایابی پروژه محدود از نظر منبع تبدیل کرده‌ایم. در اینجا ما از سازوکار جایابی پویا، عامل پیشرفته یادگیری استفاده کرده‌ایم که به دنبال بهینه‌سازی پنج هدف می‌باشد. مازول چندهدفی زمان‌بندی وظایف و پارتیشن‌بندی کد با راهبرد گروه‌بندی ماشین‌های مجازی مبتنی بر نمودار برای ماشین‌های مجازی به خوبی دانه‌دانه شده، این فرآیند را آسان می‌کند.

به منظور ارزیابی جنبه‌های مثبت و منفی رابطه نقشه‌برداری از کارگران M با وظایف $TaskNum$ ، باید کل زمان مصرفی یک مدل نقشه‌برداری معین کار شود و مقایسه متقابل انجام شود. به منظور آنالیز کل زمان اجرای وظایف ارائه شده، در ابتدا تعداد وظایف در ماشین مجازی t به عنوان $TaskNum(t)$ به طور کمی تعیین می‌شود که توسط فرمول یک مشخص می‌شود که J تعداد کل وظایف است، N مخفف شماره ماشین‌های فیزیکی در مراکز داده‌ای ابری است.

$$taskNum(t) = \sum_{t=1}^J TaskNum(t) \quad (۱)$$

برای تمایز بین این وظایف، وظیفه j^{th} در وظیفه i^{th} با m با استفاده از رابطه (۲) شناسایی می‌شود،

$$m = \sum_{k=1}^{i-1} TaskNum(k) + j \quad (۲)$$

ماتریس ETC ($tasknum \times workernum$) (زمان مورد انتظار برای محاسبه) با توصیف زمان مصرفی وظیفه i^{th} انجام شده با محاسبه کننده j^{th} را معرفی می‌کند که $tasknum$ به شماره وظایف اشاره دارد و $workernum$ تعداد واحدهای محاسباتی را بیان می‌کند. بنابراین، با توجه به رابطه رمزگشایی شده بین پردازشگرها و وظایف و ماتریس ETC، زمان اجرای کار t^{th} ایجاد می‌شود.

$$JobTime(t) = \max_{i=1}^{TaskNum(t)} \sum_{j=1}^k TaskNum(j, i) + j \quad \text{رابطه (۳)}$$

که k نشان‌دهنده وظیفه i^{th} در موقعیت تخصیص داده شده به ماشین مجازی t است، $TaskTime(j, i)$ نشان‌دهنده هزینه اجرای وظیفه i در ماشین فیزیکی j است. میانگین زمان اجرا یک ماشین مجازی توسط رابطه (۴) مشخص می‌شود.

$$augJobTime = \frac{\sum_{t=1}^J JobTime(t)}{J} \quad \text{رابطه (۴)}$$

محدوده و ظرفیت وظیفه شامل سه بخش است، یعنی زمان محاسبه وظیفه، دیسک I/O زمان و زمان انتقال داده‌ها از راه دور. برای یک وظیفه i ، $1 \leq i \leq taskNum(t)$ نشان‌دهنده زمان انجام وظیفه i^{th} است و چنین مشخص می‌شود.

$$T_i = T_{computing_t} + T_{\frac{diskI}{O_t}} + T_{transmission_t} \quad \text{رابطه (۵)}$$

$T_{computing}$ هنگامی که با دیگر هزینه‌های زمان در خوشه‌ها محاسبه شود، نسبتاً کوتاه است. دیسک I/O زمان مورد نیاز برای انتقال داده‌ها از دیسک محلی را نشان می‌دهد که با محیط سخت‌افزار خاصی مشخص می‌شود. $T_{transmission}$ هزینه زمانی انتقال داده‌ها از راه دور است. در این پژوهش، تأخیر زمانی شبکه محاسبه نمی‌شود، از ماتریس $DTC (taskMum \times N)$ برای نشان دادن هزینه انتقال داده‌ها استفاده می‌شود که $DTC[i, j]$ هزینه وظیفه برنامه‌ریزی شده i^{th} برای ماشین فیزیکی j^{th} است، اگر یک تکرار داده در گره j^{th} وجود داشته باشد، $DTC[i, j]=0$. به طور پیش فرض سه استراتژی تکرار داده در سیستم توزیع شده اتخاذ می‌شود. به طوری که کل زمان مصرفی وظایف ماشین مجازی به صورت رابطه (۶) است:

$$TotalTime = \max_{w=1}^N \sum_{i=1}^N node(w, i) \quad \text{رابطه (۶)}$$

که گره (w, i) به هزینه زمانی وظیفه i^{th} اجرا شده در ماشین مجازی wth اشاره دارد که شامل محاسبه، دیسک I/O و انتقال داده از راه دور است و n تعداد کل وظایف در این گره است.

میانگین بهره‌وری پردازنده در یک سرور منفرد i با CPU^U_i نشان داده می‌شود. برای به دست آوردن این معیار از بهره‌وری پردازنده در طی دوره مشاهده میانگین گرفته می‌شود. برای محاسبه برای مثال، اگر دوره مشاهده یک دقیقه و کاربرد پردازنده هر ۱۰ ثانیه ثبت شود، پس CPU^U_i میانگین شش مقدار ثبت شده از سرور i است.

CPU^n_i تعداد کل CPUهای سرور i باشد، آنگاه میانگین کاربرد همه CPUها در یک مرکز داده ابری به صورت

رابطه ۷ محاسبه می‌شود:

$$CPU^A_u = \frac{\sum_i^N (CPU^U_i) CPU^n_i}{\sum_i^N CPU^n_i} \quad \text{رابطه (۷)}$$

که N تعداد کل سرورهای فیزیکی در یک مرکز داده ابری است. به طور مشابه، میانگین کاربرد حافظه، پهنای باند شبکه سرور i ، همه حافظه‌ها و همه پهنای باند شبکه در یک مرکز داده ابری می‌تواند به ترتیب به صورت MEM^U_i ، NET^U_i ، MEM^A_u ، NET^A_u تعریف شود.

در این تحقیق، الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات چندهدفه روی مسئله زمان‌بندی کارهای غیروابسته ارائه شده است. در این تحقیق از یک مدل ذره خاص استفاده شده است که یک راهبرد زمان‌بندی وظایف و پارتیشن‌بندی کد بر روی مراکز داده‌ای ابری که برآورده‌کننده محدودیت‌های مختلف اجرایی بوده، توسط ذره ارائه شده است.

الگوریتم‌های بهینه‌سازی ازدحام ذرات کلاسی از الگوریتم‌های جستجوی بهینه هستند که تکامل بیولوژیکی و مکانیسم هوش ازدحامی را شبیه‌سازی می‌کنند. بعد از این که جمعیت اولیه تولید می‌شود، راه‌حل‌های تقریبی بهتر و بهتری بر اساس سازگاری از نسلی به نسل دیگر تکامل می‌یابد. در طی هر نسل، فرد بر اساس سازگاری افراد مختلف در دامنه مشکل خاصی انتخاب می‌شود. بر اساس وضعیت واقعی محاسبات ابری. این پژوهش استراتژی زمان‌بندی و زمان‌بندی وظایف و پارتیشن‌بندی کد از طریق الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات بهبود یافته پیشنهاد می‌کند.

یک طرح شماتیک برنامه‌ریزی می‌تواند توسط ذره‌ای بیان شود که به شکل گره-وظیفه کد می‌شود (شفیع، لطیف، گدافی و مادنی، ۲۰۱۶). طول ذره دقیقاً برابر با تعداد ماشین‌های مجازی است. مقدار یک ژن برابر با تعداد ماشین‌های فیزیکی است که در آن وظیفه این ژن مطابقت است با اجرا. با توجه به ذره زیر:

$$\{1,3,2,4,3,1,4,2,3,1,3,2,4,1\}$$

اولین ماشین مجازی در مرکز داده‌ای ابری اول اجرا می‌شود، دومین ماشین مجازی در مرکز داده‌ای ابری سوم اجرا می‌شود. منظور از $Node_i$ بیانگر ماشین فیزیکی i ام است که بیانگر ماشین‌های مجازی منتسب شده به آن می‌باشد.

$Node_1: \{1, 6, 10\}, Node_2: \{3, 8, 12\},$
 $Node_3: \{2, 5, 9, 11\}, Node_4: \{4, 7, 13\},$

الگوریتم‌های ازدحام ذرات ساده به صورت تصادفی جمعیت اولیه را ایجاد می‌کنند و افراد عملکرد پائینی دارند. در این پژوهش، الگوریتم حریصانه^۹ استفاده می‌شود. جمعیت اولیه از طریق انجام انتخاب بهینه بر اساس وضعیت فعلی ایجاد می‌شود.

توازن بار عبارت از توزیع درخواست‌ها میان چندین ماشین مجازی است که همگی سرویس یکسانی را برای کاربران ارائه می‌دهند. فرایند توازن بار به صورت شفاف انجام می‌گیرد و به این معنی است که فرایند از دید کاربران مخفی صورت می‌گیرد و کاربران از چگونگی توزیع بار و این که از کدام ماشین مجازی واقع در ابر پاسخ می‌گیرند هیچ اطلاعی ندارند. در این پژوهش یک تابع سازگاری بر اساس چندین هدف کارایی مختلف تعریف می‌شود. اهداف کارایی شامل موارد زیر است:

(۱) زمان مصرفی کمتر (۲) واریانس کمتر برای بار مراکز داده‌ای و ماشین‌های فیزیکی (۳) زمان پاسخ (۴) میزان حافظه باقیمانده.
 - زمان مصرفی کمتر

برای محاسبه معیار کل از جمع زمان اجرای ماشین‌های مجازی اختصاص داده شده به یک ماشین فیزیکی و مراکز داده‌ای استفاده می‌شود که این امر از طریق رابطه (۶) فراهم شده و با $totalTime_{CDC}$ نشان داده می‌شود.

- واریانس کمتر برای بار مراکز داده‌ای و ماشین‌های فیزیکی

^۹ Greedy Algorithm

برای محاسبه معیار دوم می توان اظهار نمود که حجم بار بر روی ماشین برابر با مجموعه فضای اشغال شده تراکنش های صف ورودی ماشین مجازی می باشد و موجب افزایش مصرف حافظه در ماشین مجازی می شود.

- زمان پاسخ

زمان پاسخ از مهمترین پارامترهای مورد بحث در مورد سیستم ها است و سیستم های محاسبات ابری جدا از این ویژگی نیستند. این زمان عبارت است از زمان تحویل یک تراکنش به یک ماشین مجازی تا زمان اولین اجرای آن. زمان پاسخ مربوط به یک ماشین مجازی بر اساس رابطه ۲ محاسبه می شود که در این رابطه PT_i مدت زمان پردازش یک تراکنش، r_i برابر با زمان دریافت پاسخ و s_i برابر با زمان ارسال تراکنش به ماشین مجازی است.

$$WT = \frac{\sum_{i=1}^m r_i - s_i - PT_i}{m} \quad \text{رابطه ۸}$$

- میزان حافظه باقیمانده

حاکمی از مقدار فضای باقیمانده با وجود تمامی تراکنش های موجود در صف تراکنش های ماشین مجازی است. این پارامتر به دلیل پیشگیری از مشکل کمبود حافظه دارای اهمیت زیادی است. از این رو، ما این پارامتر را مدنظر قرار دادیم. این معیار با Mem_{ava} نشان داده می شود و به معنای میزان حافظه در دسترس است.

روش پیشنهادی باید توازن مناسبی بین این اهداف برقرار سازد. همچنین این اهداف ممکن است بسته به کاربردهای مختلف دارای اولویت های متفاوتی باشند. بنابراین برای رسیدن به این هدف، باید به کاربر این اختیار را داد تا توازن مناسبی بین این فاکتورها برقرار سازد و برای این کار کاربر مجموعه ای از وزن ها را به هر یک از این اهداف می دهد. بنابراین تابع شایستگی روش پیشنهادی، در رابطه ۹ نمایش داده شده است:

$$\text{Fitness} = \alpha \times ILB + \beta \times \text{totalTime} + \varphi \times WT + \rho \times Mem_{ava} \quad \text{رابطه ۹}$$

که در آن α و β ضرایب مختلف وزنی می باشد که مربوط به هر یک از اهداف کارایی بوده و در آن $\alpha + \beta + \varphi + \rho = 1$ است.

مراحل اصلی الگوریتم جایابی پیشنهادی به صورت زیر است:

مرحله ۱: به دست آوردن اطلاعات کاربرد دوره مشاهده فعلی، شامل [کاربرد CPU، کاربرد حافظه، کاربرد شبکه].
مرحله ۲: پذیرش درخواست وظیفه جدید (از بالاترین به پایین ترین اولویت صف ها به صورت صف های در حال انتظار، بهینه سازی، حذف).

مرحله ۳: بررسی صف در حال انتظار، اگر خالی نباشد، همان صف در حال انتظار، سپس مرحله ۷ و فرایند تخصیص خاص برداشته می شوند. اگر عمل تخصیص موفق نشود، پس به مرحله ۸ می رود. اگر عمل تخصیص موفق باشد، به مرحله ۱ باز می گردد.

مرحله ۴: بررسی صف درخواست، با توجه به زمان شروع وظیفه اگر خالی نباشد، پس تخصیص به دنبال الگوریتم تخصیص برای مرحله ۷ شروع می شود، اگر موفق آمیز باشد، درخواست در صف حذف قرار می گیرد.

مرحله ۵: بررسی صف بهینه سازی، اگر خالی نباشد به مرحله ۹ می رود.

مرحله ۶: بررسی صف حذف، با توجه به زمان اتمام وظیفه آن را حذف می‌کند.
 مرحله ۷: اجرای الگوریتم جایابی بر اساس الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات با تابع هدف پیشنهادی.
 مرحله ۸: اگر همه سرورهای فیزیکی نتوانند تخصیص داده شوند، پس وظیفه به صف انتظار در مد اولین ورود-اولین-سرویس^{۱۰} اضافه می‌شود.
 مرحله ۹: فرایند مهاجرت (انتقال): با توجه به آستانه‌های کاربرد از پیش تعیین شده CPU، حافظه، پهنای باند، الگوریتم سرور فیزیکی را با بالاترین بار و ماشین مجازی با کمترین بار برای مهاجرت با استفاده از الگوریتم تخصیص را می‌یابد. مهاجرت تا زمانی که کاربرد سرور فیزیکی زیر آستانه است، یا تکراری از مهاجرت همان ماشین مجازی وجود دارد، ادامه دارد.
 مرحله ۱۰: بعد از بررسی همه صف‌ها، به مرحله ۱ برگردد.

برای پیاده‌سازی روش پیشنهادی از نرم‌افزار شبیه‌ساز محیط محاسبات ابری CloudSim 3.0.3 در محیط زبان برنامه‌نویسی Java استفاده شده است. این شبیه‌سازی روی دستگاهی کامپیوتری با پردازنده corei7 با میزان حافظه اصلی ۸ گیگابایت و بر روی سیستم عامل ویندوز ۱۰ اجرا شده است.

برای شبیه‌سازی روش پیشنهادی از مدل استاندارد SDSC^{۱۱} مربوط به پایگاه داده سن دیگو استفاده شده است. این مجموعه داده متشکل از ۷۳۴۹۶ وظیفه است که مشخصات هر یک از این وظایف از قبل مشخص است. در این پژوهش از ویژگی‌های زمان ورود، زمان اختصاص پردازنده، زمان اجرای کل، میزان عملیات ورودی، خروجی استفاده می‌شود و بر مبنای این مشخصات عملیات زمان‌بندی ایجاد شده و فیلدهایی چون زمان اجرا، زمان پاسخ و زمان اجرای کل تنظیم می‌شود و جهت ارزیابی روش پیشنهادی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در شبیه‌سازی‌های به کار رفته، تعداد وظایف بین ۲۰۰ تا ۲۰۰۰ در نظر گرفته شده است. تعداد ماشین‌های مجازی برابر با ۵۰ بوده که هر یک دارای یک پردازنده است. تعداد مراکز داده‌ای و میزبان‌ها برابر با ۵۰ در نظر گرفته شده است. برای ارزیابی کارایی روش پیشنهادی از معیار زمان اجرای کل استفاده می‌شود که بیانگر بزرگ‌ترین زمان در بین زمان‌های خاتمه منابع محاسباتی است. در واقع این معیار بیانگر زمانی است که می‌توان از اتمام تمامی وظایف محوله به مراکز داده‌ای اطمینان حاصل کرد.

۴ یافته‌های پژوهش

روش پیشنهادی بر پایه الگوریتم فراابتکاری بهینه‌سازی ازدحام ذرات چندهدفه با برخی از روش‌های موجود در زمینه زمان‌بندی فعالیت‌ها در محیط محاسبات ابری مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. برای مقایسه از الگوریتم ارائه شده در (شفیع، لطیف، گدافی و مادنی، ۲۰۱۶)، (کومار و ورما، ۲۰۱۲) و (توفیق، سیسی، کشک و توکی، ۲۰۱۳) استفاده شده است. دلیل استفاده از روش ارائه شده در (شفیع، لطیف، گدافی و مادنی، ۲۰۱۶) این است که از یک الگوریتم تکاملی قهرمانی در لیگ (LCA) بهره می‌برد. برای اولین مقایسه، زمان اجرای کل روش پیشنهادی در مقایسه با روش‌های پیشین بر اساس زمان اجرای کل بر حسب تغییر در تعداد وظایف مقایسه می‌شود. روش ارائه شده در (کومار و ورما، ۲۰۱۲) نیز از الگوریتم ژنتیک و در (توفیق، سیسی، کشک و توکی، ۲۰۱۳) از روشی مبتنی بر الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات استفاده می‌نماید. برای این کار تعداد وظایف همانند روش

¹⁰ First-Come-First-Service Fashion

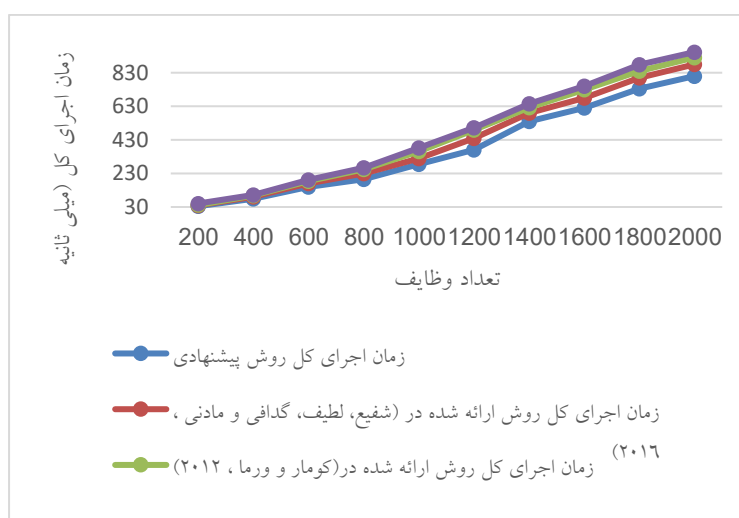
¹¹ The San Diego Supercomputer Center (SDSC)

ارائه شده در (شفیع، لطیف، گدافی و مادنی، ۲۰۱۶)، از ۲۰۰ تا ۲۰۰۰ و با فاصله ۲۰۰ تایی قرار گرفته و در هر حالت زمان اجرای کل مورد محاسبه و ارزیابی قرار گرفته است. نتایج به دست آمده در جدول ۱ نشان داده شده‌اند.

جدول ۱. مقایسه زمان اجرای روش‌های مختلف

تعداد وظایف	زمان اجرای کل روش پیشنهادی	زمان اجرای کل روش شده در (شفیع، لطیف، گدافی و مادنی، ۲۰۱۶)	زمان اجرای کل روش ارائه شده در (کومار و وورما، ۲۰۱۲)	زمان اجرای کل روش ارائه شده در (توفیق، سیسی، کشک و توکی، ۲۰۱۳)
۲۰۰	۳۵	۴۰	۴۳	۵۱
۴۰۰	۸۰	۹۰	۹۸	۱۰۲
۶۰۰	۱۵۰	۱۷۰	۱۸۵	۱۹۲
۸۰۰	۱۹۵	۲۳۰	۲۵۴	۲۶۵
۱۰۰۰	۲۸۵	۳۲۰	۳۶۱	۳۸۲
۱۲۰۰	۳۷۰	۴۴۰	۴۸۹	۵۰۳
۱۴۰۰	۵۴۰	۵۹۰	۶۲۳	۶۴۵
۱۶۰۰	۶۲۰	۶۸۰	۷۳۰	۷۵۱
۱۸۰۰	۷۳۵	۸۰۰	۸۴۰	۸۷۸
۲۰۰۰	۸۱۰	۸۸۰	۹۲۱	۹۵۳

همان‌طور که از جدول ۱ به خوبی مشخص است، روش پیشنهادی این پژوهش بر اساس مقایسه با روش ارائه شده در مطالعات قبلی، کارایی مناسبی را از خود نشان داده است و در تمامی حالت‌های اجرایی مختلف بر حسب تعداد وظایف متفاوت دارای عملکرد مناسبی بوده و دارای زمان اجرای کمتری نسبت به سایر روش‌های موجود دارد. این امر به علت استفاده از الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات چندهدفه با تابع هدف مناسب در این پژوهش است که به خوبی قادر به جستجوی فضای مسئله و اجرای مناسب عمل زمان‌بندی است. نمودار ارائه شده در شکل ۲ نیز این مقایسه را به خوبی نشان می‌دهد.

شکل ۲. نمودار مقایسه زمان اجرای روش پیشنهادی و سایر روش‌ها

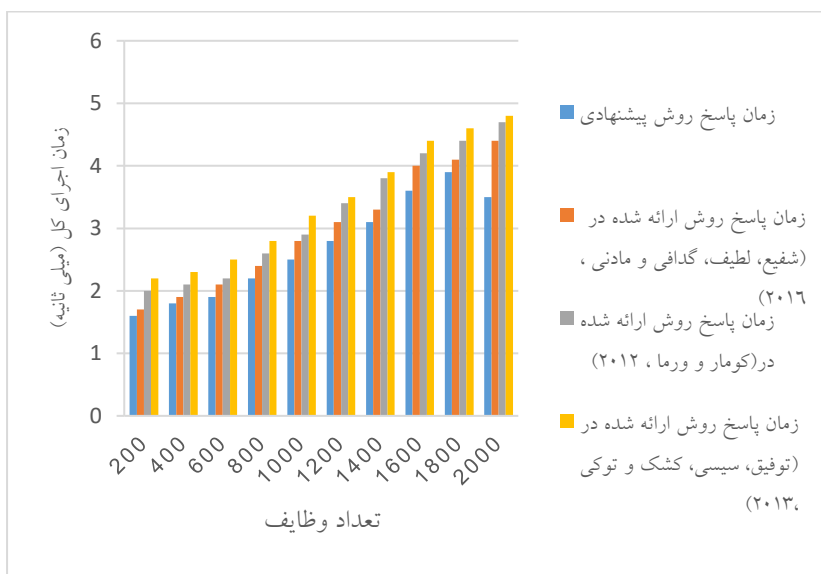
روش پیشنهادی با استفاده از الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات چندهدفه، بارکاری را با انتقال پویای حجم کار محلی از یک ماشین به ماشین در گره راه دور یا ماشینی که کمتر مورد استفاده قرار می‌گیرد، موازنه می‌کند و از این طریق زمان اجرای کل را به خوبی کاهش داده است. این عمل رضایت کاربر را حداکثر، زمان پاسخ را حداقل، بهره‌برداری از منابع را افزایش، تعداد رد کارها را کاهش و کارایی سیستم را بالا می‌برد که در این بخش زمان اجرای کل با سایر روش‌ها مورد مقایسه قرار گرفت و در ادامه سایر اهداف کارایی مورد بررسی قرار می‌گیرد. این الگوریتم نه تنها تعادل بار را انجام می‌دهد، بلکه زمان پاسخ و وظایف نگاشت شده به ماشین‌های مجازی سربار گذاری شده را نیز در نظر می‌گیرد و زمان‌بندی و توازن بار را به خوبی انجام می‌دهد و انتظار می‌رود که به خوبی قادر به توزیع متوازن وظایف باشد.

زمان پاسخ بیانگر فاصله زمانی بین درخواست اجرا و شروع اجرا توسط پردازنده‌های موجود در مراکز داده‌ای ابری میزبان است. این معیار به یک معیار استاندارد در مطالعات موجود در حوزه زمان‌بندی تبدیل شده است. در این بخش مقایسه‌ای بین روش پیشنهادی و مطالعات انجام شده قبلی بر حسب زمان پاسخ ارائه می‌شود. در واقع این معیار بیان‌گر نسبت عدالت از طریق پاسخگویی در استفاده مناسب از منابع می‌باشد. برای مقایسه روش پیشنهادی با مطالعه پیشین، حالتی بر حسب تعداد وظایف مختلف در نظر گرفته می‌شود (جدول ۲) نتایج این مقایسه‌ها را به خوبی نشان می‌دهند.

جدول ۲. مقایسه زمان پاسخ روش‌های مختلف

تعداد وظایف	زمان پاسخ روش پیشنهادی	زمان پاسخ روش ارائه شده در (شفیع، لطیف، گدافی و مدانی، ۲۰۱۶)	زمان پاسخ روش ارائه شده در (کومار و ورم، ۲۰۱۲)	زمان پاسخ ارائه شده در (توفیق، سیسی، کشک و توکی، ۲۰۱۳)
۲۰۰	۶/۱	۷/۱	۰/۲	۲/۲
۴۰۰	۸/۱	۹/۱	۱/۲	۳/۲
۶۰۰	۹/۱	۱/۲	۲/۲	۵/۲
۸۰۰	۲/۲	۴/۲	۶/۲	۸/۲
۱۰۰۰	۵/۲	۸/۲	۹/۲	۲/۳
۱۲۰۰	۸/۲	۱/۳	۴/۳	۵/۳
۱۴۰۰	۱/۳	۳/۳	۸/۳	۹/۳
۱۶۰۰	۶/۳	۰/۴	۲/۴	۴/۴
۱۸۰۰	۹/۳	۱/۴	۴/۴	۶/۴
۲۰۰۰	۵/۳	۴/۴	۷/۴	۸/۴

نتایج نشان می‌دهد که الگوریتم پیشنهادی در کلیه حالات و بر حسب تعداد وظایف مختلف، زمان پاسخ را نسبت به روش ارائه شده قبلی کاهش می‌دهد. روش پیشنهادی به خوبی زمان اجرای کل را کاهش داده است و در این قسمت نیز دیگر معیار ارزیابی کارایی یعنی زمان پاسخ مورد مقایسه قرار گرفت و نتایج نشان می‌دهد که روش پیشنهادی این معیار را نیز به خوبی بهبود بخشیده است که حاکی از در نظر گرفتن هر دو معیار به صورت توأم است. شکل ۳ نیز این مقایسه را به خوبی نشان می‌دهد.

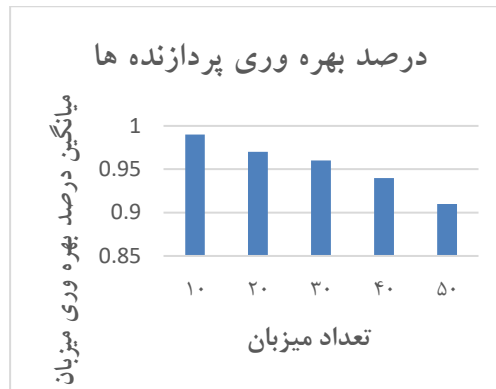
شکل ۳. مقایسه زمان پاسخ روش‌های مختلف

روش پیشنهادی، میانگین زمان پاسخ وظایف را نیز به خوبی در مقایسه با مطالعه پیشین بهبود می‌بخشد. در این روش علاوه بر صرفه‌جویی در هزینه‌ها، تعادل بار برای سیستم‌های محاسبات توزیع شده نیز کار می‌کند و برای ایجاد تعادل در وظایف ورودی دارای کارایی مناسب است. این الگوریتم زمان اجرا را به عنوان پارامتر اصلی کیفیت سرویس در نظر می‌گیرد و منجر به بهبود معیارهای کیفی مختلف می‌شود. نتایج به دست آمده در (شکل ۳) بیان‌گر بهره‌وری مناسب روش پیشنهادی در مقایسه با سایر روش‌ها است. نسبت زمان مشغول اجرا بودن یک منبع محاسباتی درون سیستم محاسبات ابری نسبت به کل زمان موجود را بهره‌وری یک منبع محاسباتی می‌نامند. در واقع، این معیار بیان‌گر نسبت استفاده مناسب از منابع است که مقدار آن عددی بین صفر و یک است. هر چه این عدد به یک نزدیک‌تر باشد بیان‌گر بهره‌وری بیشتر و هر چه کم‌تر از یک بوده و به صفر نزدیک باشد بیان‌گر اتلاف منابع محاسباتی است. با تغییر تعداد میزبان‌ها، حجم کارهای محول شده به هر میزبان تغییر می‌یابد، اما باید به این نکته توجه داشت که روش پیشنهادی در شرایطی دارای کارآمدی مناسب می‌باشد که بتواند در تمامی شرایط موجود توازن بار مناسبی بین میزبان‌های ابری برقرار کند و حجم مناسبی از وظایف را بین آن‌ها توزیع نماید. برای نشان دادن توازن مناسب از انحراف معیار متغیر بهره‌وری پردازنده‌های مختلف استفاده می‌شود. جدول ۳ کارایی روش پیشنهادی را در حالات مختلف نشان می‌دهد.

جدول ۳. بررسی میزان و انحراف معیار بهره‌وری پردازنده‌ها

تعداد میزبان‌ها	درصد بهره‌وری پردازنده‌ها	انحراف معیار
۱۰	۰/۹۹	۰
۲۰	۰/۹۷	۰/۰۲
۳۰	۰/۹۶	۰/۰۲
۴۰	۰/۹۴	۰/۰۳
۵۰	۰/۹۱	۰/۰۳

همان طور که نتایج ارائه شده در جدول ۳ نشان می‌دهد، روش پیشنهادی در تمامی حالات مختلف تعداد میزبان‌ها، بهره‌وری پردازنده را در نسبت بالای ۹۰ درصد برقرار کرده است که این بیانگر کیفیت مناسب روش ارائه شده در توزیع وظایف بین پردازنده‌ها است. همان‌طور که نتایج نشان می‌دهد با افزایش اعداد میزبان‌ها، با افت بهره‌وری پردازنده‌ها مواجه هستیم که البته با توجه به افزایش منابع محاسباتی با افت ترافیک و کاهش وظایف تخصیصی به هر پردازنده روبرو خواهیم شد که این امر منجر به کاهش اندک بهره‌وری پردازنده‌ها خواهد شد. نمودار ارائه شده در شکل ۳ نیز این مقایسه را به خوبی نشان می‌دهد.

شکل ۴. نمودار بهره‌وری پردازنده‌ها

نمودار ارائه شده در شکل ۴ نیز به خوبی بهره‌وری مناسب روش پیشنهادی را نشان می‌دهد. علاوه بر این بررسی بیشتر جدول ۳ نشان می‌دهد که درصد انحراف معیار پردازنده‌ها در میزان بهره‌وری نیز بسیار اندک است و روش پیشنهادی به خوبی توانسته است بهره‌وری تقریباً یکسان را در بین پردازنده‌ها ایجاد کند و به خوبی شرایط پویایی مسئله را مدیریت کرده و نگاشت خوبی بین وظایف و میزبان‌های ابری برقرار می‌سازد.

۵) نتیجه‌گیری و پیشنهادها

در این پژوهش رویکردی جدید بر مبنای الگوریتم بهینه‌سازی ازدحام ذرات چندهدفه برای بهینه کردن مسئله زمان‌بندی فعالیت‌ها در محیط توزیع شده محاسباتی بر حسب اولویت‌دهی به اجرای وظایف بر حسب هزینه‌های اجرایی بر روی ماشین و هزینه‌های تغییر ماشین ارائه شده است. پارامترهای هزینه ماشین و هزینه تغییر ماشین به طور هم‌زمان در روش پیشنهادی در نظر گرفته شده‌اند و سپس با ایجاد توازن میان فاکتورها، بر اساس میزان اهمیت کاربر برای هر پارامتر، به زمان‌بندی وظایف در محیط محاسبات ابری پرداخته شد. نتایج آزمایشی بر این موضوع دلالت داشته‌اند که الگوریتم پیشنهادی در مقایسه با دیگر مطالعه پیشین، بهتر عمل می‌کند. نتایج نشان می‌دهد که الگوریتم پیشنهادی هزینه‌های اضافی را به خوبی کاهش می‌دهد. این روش بر اساس تعادل بار برای سیستم‌های محاسبات توزیع ناهمگن کار می‌کند و برای ایجاد تعادل در وظایف دارای کارایی مناسبی می‌باشد.

منابع

- Bellavista, P., Montanari, R., & Das, S. K. (2013). Mobile social networking middleware: A survey. *Pervasive and Mobile Computing*, 9(4), 437-453. DOI: [10.1007/s11276-013-0677-7](https://doi.org/10.1007/s11276-013-0677-7)
- Chang, R. S., Chang, J. S., & Lin, P. S. (2009). An ant algorithm for balanced job scheduling in grids. *Future Generation Computer Systems*, 25(1), 20-27. DOI: [10.1109/APSCC.2007.41](https://doi.org/10.1109/APSCC.2007.41)
- Deshpande, U., You, Y., Chan, D., Bila, N., & Gopalan, K. (2014, June). Fast server deprovisioning through scatter-gather live migration of virtual machines. In 2014 IEEE 7th International Conference on Cloud Computing (pp. 376-383). IEEE. DOI: [10.1109/CLOUD.2014.58](https://doi.org/10.1109/CLOUD.2014.58)
- Esmaili, Mohammad, Mirzaei, Abbas, 2015, Scheduling Tasks in Cloud Computing Using Enhanced Particle Swarm Optimization Algorithm, International Conference on New Research Findings in Electrical Engineering and Computer Science, *in persian*. DOI: [10.1016/j.compag.2019.04.041](https://doi.org/10.1016/j.compag.2019.04.041)
- Galloway, M., Loewen, G., & Vrbsky, S. (2015, June). Performance metrics of virtual machine live migration. In 2015 IEEE 8th International Conference on Cloud Computing (pp. 637-644). IEEE. DOI: [10.1109/CLOUD.2015.90](https://doi.org/10.1109/CLOUD.2015.90)
- Garg, S. K., Yeo, C. S., Anandasivam, A., & Buyya, R. (2009). Energy-efficient scheduling of HPC applications in cloud computing environments. arXiv preprint arXiv:0909.1146. Doi: [10.48550/arXiv.0909.1146](https://doi.org/10.48550/arXiv.0909.1146)
- Gharooni-fard, G., Moein-darbari, F., Deldari, H., & Morvaridi, A. (2010). Scheduling of scientific workflows using a chaotic-genetic algorithm. *Procedia Computer Science*, 1(1), 1445-1454. DOI: [10.1016/j.procs.2010.04.160](https://doi.org/10.1016/j.procs.2010.04.160)
- Huang, D., Yang, D., Zhang, H., & Wu, L. (2012, December). Energy-aware virtual machine placement in data centers. In 2012 IEEE Global Communications Conference (GLOBECOM) (pp. 3243-3249). IEEE. DOI: [10.1109/GLOCOM.2012.6503614](https://doi.org/10.1109/GLOCOM.2012.6503614)
- Kamel-Tabakh Farizani, Seyyed Reza, Hashemi, Seyyed Tayebbeh, 2016, Algorithmic Load Balance Algorithm in Cloud Computing Inspired by Bee Behavior - International Conference on Modern Research in Engineering Sciences, *in persian*. DOI: [10.25046/aj060299](https://doi.org/10.25046/aj060299)
- Kumar, P., & Verma, A. (2012, August). Scheduling using improved genetic algorithm in cloud computing for independent tasks. In Proceedings of the International Conference on Advances in Computing, Communications and Informatics (pp. 137-142). ACM. DOI: [10.1145/2345396.2345420](https://doi.org/10.1145/2345396.2345420)
- Latiff, M. S. A., Abdul-Salaam, G., & Madni, S. H. H. (2016). Secure scientific applications scheduling technique for cloud computing environment using global league championship algorithm. *PloS one*, 11(7), e0158102. DOI: [10.1371/journal.pone.0158102](https://doi.org/10.1371/journal.pone.0158102)
- Li, J., Peng, J., Lei, Z., & Zhang, W. (2011). An energy-efficient scheduling approach based on private clouds. *Journal of Information & computational Science*, 8(4), 716-724. DOI: [10.4156/jcit.vol6.issue7.1](https://doi.org/10.4156/jcit.vol6.issue7.1)
- Lin, C. C., Jian, Z. D., & Hsu, C. H. (2014, December). A strategy of service quality optimization for live virtual machine migration. In 2014 IEEE 17th International Conference on Computational Science and Engineering (pp. 1308-1313). IEEE. DOI: [10.1007/978-3-319-10509-3_7](https://doi.org/10.1007/978-3-319-10509-3_7)
- Liu, Y., Shao, H., Jing, W., & Qiu, Z. (2015). Multi-DAGs scheduling integrating with security and availability in cloud environment. *Chinese Journal of Electronics*, 24(4), 709-716. DOI: [10.1080/00207543.2018.1449978](https://doi.org/10.1080/00207543.2018.1449978)
- Oprescu, A. M., & Kielmann, T. (2010, November). Bag-of-tasks scheduling under budget constraints. In 2010 IEEE Second International Conference on Cloud Computing Technology and Science (pp. 351-359). IEEE. DOI: [10.1109/CloudCom.2010.32](https://doi.org/10.1109/CloudCom.2010.32)
- Ramachandran, M., & Chang, V. (2016). Towards performance evaluation of cloud service providers for cloud data security. *International Journal of Information Management*, 36(4), 618-625. DOI: [10.1016/j.ijinfomgt.2016.03.005](https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2016.03.005)
- Sundar, S., & Liang, B. (2016, April). Communication augmented latest possible scheduling for cloud computing with delay constraint and task dependency. In 2016 IEEE Conference on Computer Communications Workshops (INFOCOM WKSHPS) (pp. 1009-1014). IEEE. DOI: [10.1109/INFOCOM.2018.8486305](https://doi.org/10.1109/INFOCOM.2018.8486305)
- Tawfeek, M. A., El-Sisi, A., Keshk, A. E., & Torkey, F. A. (2013, November). Cloud task scheduling based on ant colony optimization. In 2013 8th international conference on computer engineering & systems (ICCES) (pp. 64-69). IEEE. DOI: [10.1109/ICCES.2013.6707172](https://doi.org/10.1109/ICCES.2013.6707172)
- Ungurean, I. (2010). Job scheduling algorithm based on dynamic management of resources provided by grid computing systems. *Elektronika ir Elektrotechnika*, 103(7), 57-60. DOI: [10.1016/j.future.2012.12.012](https://doi.org/10.1016/j.future.2012.12.012)
- Van den Bossche, R., Vanmechelen, K., & Broeckhove, J. (2013). Online cost-efficient scheduling of deadline-constrained workloads on hybrid clouds. *Future Generation Computer Systems*, 29(4), 973-985. DOI: [10.1016/j.future.2012.12.012](https://doi.org/10.1016/j.future.2012.12.012)
- Zhang, F., Chen, J., Chen, H., & Zang, B. (2011, October). CloudVisor: retrofitting protection of virtual machines in multi-tenant cloud with nested virtualization. In Proceedings of the Twenty-Third ACM Symposium on Operating Systems Principles (pp. 203-216). ACM. Doi: [10.1145/2043556.2043576](https://doi.org/10.1145/2043556.2043576)
- Zhang, J., Ren, F., Shu, R., Huang, T., & Liu, Y. (2015). Guaranteeing delay of live virtual machine migration by determining and provisioning appropriate bandwidth. *IEEE Transactions on Computers*, 65(9), 2910-2917. DOI: [10.1504/IJKEDM.2018.094743](https://doi.org/10.1504/IJKEDM.2018.094743)